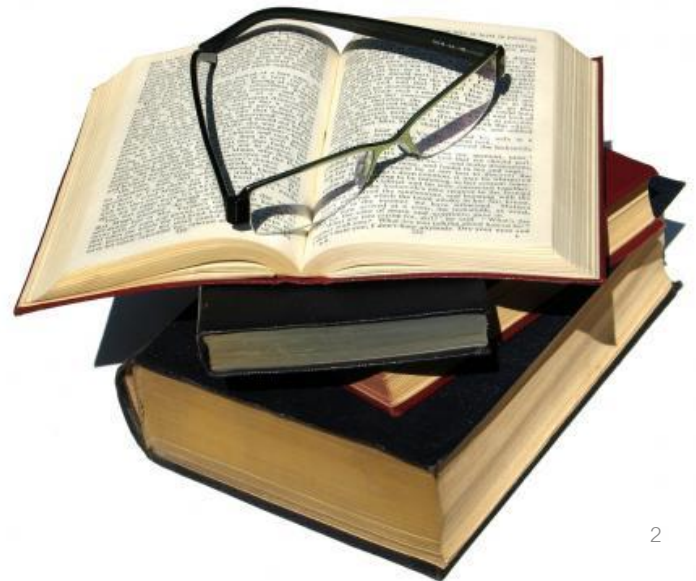

การเรียงเรียง
เนื้อหารายงานวิชาการ

ส่วนประกอบของรายงานวิชาการ

๑. ส่วนประกอบตอนต้น
๒. ส่วนประกอบตอนกลางหรือส่วนเนื้อหา
๓. ส่วนประกอบตอนท้าย

ส่วนประกอบตอนต้น

๑.๑ ปกนอก

๑.๑.๑ ชื่อเรื่อง

๑.๑.๒ ชื่อผู้ทำรายงาน

๑.๑.๓ ส่วนล่างของปกนอกด้านหน้า

๑.๒ ใบบรองปก

๑.๓ ปกใน

๑.๔ คำนำ

ส่วนประกอบตอนต้น

๑.๕ สารบัญ

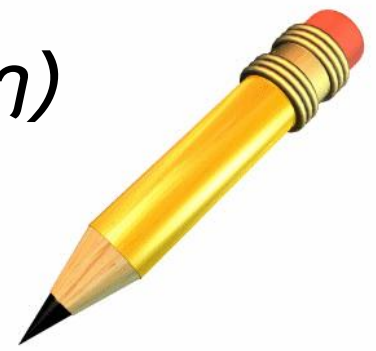
๑.๕.๑ สารบัญเนื้อหา

๑.๕.๒ สารบัญตาราง

๑.๕.๓ สารบัญภาพ กราฟ หรือแผนภูมิ

ส่วนประกอบตอนกลาง (เนื้อหา)

๒.๑ ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ ๑ (บทนำ)

๒.๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องหรือปัญหาที่ศึกษา

๒.๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๒.๑.๓ ขอบเขตของการศึกษา

๒.๑.๔ วิธีดำเนินการศึกษา

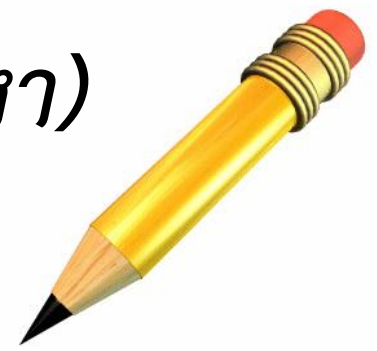
๒.๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

๒.๑.๖ ข้อตกลงอื่นๆ (ถ้ามี)

เช่น การให้คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การใช้เครื่องหมายต่างๆ เป็นต้น

ส่วนประกอบตอนกลาง (เนื้อหา)

๒.๒ ส่วนที่สอง

องค์ประกอบของเนื้อหา

(๑) ความรู้หรือทฤษฎี

(๒) การวิเคราะห์หรือการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนรายงานวิชาการ

(๓) หลักฐาน

บทที่ ๒ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ...

บทที่ ๓ การนำเสนอผลการวิเคราะห์หรือผลการศึกษา

ส่วนประกอบตอนกลาง (เนื้อหา)

๒.๓ ส่วนที่สาม

บทสุดท้าย (บทสรุป)

๒.๓.๑ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

๒.๓.๒ ข้อเสนอแนะ

ส่วนประกอบตอนท้าย

๓.๑ บรรณานุกรม

๓.๒ ภาคผนวก (ถ้ามี)

๓.๓ ไบรองปกหลัง

๓.๔ ปกหลัง

เนื้อหารายงานวิชาการ

บทที่ ๑

บทนำ

บทที่ ๒

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ...

บทที่ ๓

การนำเสนอผลการศึกษา

บทที่ ๔

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การเรียงเรียงบทนำ

บทที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องหรือปัญหาที่ศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (จากการศึกษา)

ข้อตกลงอื่นๆ (ถ้ามี) เช่น การให้คำนิยามศัพท์เฉพาะ การใช้เครื่องหมายต่างๆ

ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องหรือปัญหาที่ศึกษา

- ★ บรรยายถึงหลักการ เหตุผล หรือทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังเรื่องที่ศึกษา

ความเป็นมาของเรื่องหรือปัญหาที่ศึกษา

เหตุผลและความจำเป็นในการศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาในครั้งนี้

- ★ โน้มน้าวให้ผู้อ่านรายงานคล้อยตามเหตุผลว่า เพราะเหตุใดจึงทำรายงานเรื่องนี้

- ★ อ้างอิงเอกสารหรือความคิดของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพื่อให้น่าเชื่อถือมากขึ้นด้วยก็ได้

การบอกเหตุผลของนักศึกษาว่า เหตุใดนักศึกษาจึงสนใจศึกษาค้นคว้าเรื่องนั้น

- ★ ยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อน
- ★ มีแต่ยังไม่สมบูรณ์
- ★ ต้องการศึกษาให้ละเอียดลึกซึ้งต่อเนื่องจากงานวิจัยที่มีมาก่อน
- ★ ช่วยเสริมการวิจัยที่ผ่านมาให้ได้ข้อสรุปที่แน่ชัดยิ่งขึ้น

แนวการเขียน

ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องหรือปัญหาที่ศึกษา

★ เริ่มด้วยอารัมภบทนำสู่ปัญหา

(๑.) การนำเสนอแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะทำ ซึ่งจะนำไปสู่ความคิดที่จะทำรายงาน

(๒.) การนำเสนอเรื่องราวความเป็นมาของเรื่องสำคัญ แล้วโยงไปสู่ปัญหาและความสำคัญของปัญหาที่จำเป็นต้องแก้ไขด้วยการทำรายงาน

★ มีการอ้างอิงเอกสารหรือความคิดของนักคิด นักวิชาการ หรือบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือมากขึ้น

แนวการเขียน

ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องหรือปัญหาที่ศึกษา

★ เริ่มเขียนจากเรื่องสำคัญที่มีลักษณะเป็นเรื่องกว้างๆ

เป็นสิ่งที่เห็นจริงแล้ว

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

★ มีการอ้างอิงเอกสารหรือความคิดของนักคิด นักวิชาการ หรือบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือมากขึ้น

ข้อบกพร่อง ที่มักพบในการเขียน ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องหรือปัญหาที่ศึกษา

๑. ใช้วิธีตัดต่อ

โดยนำข้อความคำกล่าวของบุคคลต่างๆ หรือผลการศึกษาของงานวิจัยต่างๆ มาเรียงต่อกัน

๒. เขียนกว้างเกินไป

โดยกล่าวถึงสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือเกี่ยวข้องแต่อยู่ห่างไกลเกินไป

๓. ใช้สามัญสำนึกหรือจินตนาการของผู้วิจัยเอง

เขียนโดยไม่สามารถอธิบายเหตุผลหรือความถูกต้องได้

๔. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม

เช่น ใช้ภาษาพูด ใช้คำฟุ่มเฟือย ใช้สำนวนที่คลุมเครือ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- ★ บอกสิ่งที่ต้องการศึกษาอย่างเฉพาะเจาะจงซึ่งสอดคล้องกับหัวข้อรายงาน
- ★ ถ้ามีวัตถุประสงค์หลายอย่างควรแยกให้ชัดเจน
- ★ **ไม่ควร**กำหนดวัตถุประสงค์ไว้มากเกินไป

หลักการเขียนวัตถุประสงค์ของการศึกษา

- ★ แสดงเป้าหมายให้ชัดเจนและต้องสามารถประเมินผลได้
- ★ ใช้ภาษาที่กะทัดรัด ชัดเจน เข้าใจง่าย เฉพาะเจาะจง ไม่คลุมเครือ
- ★ เขียนให้ครอบคลุมให้ผู้อ่านเข้าใจกระจ่างชัดว่าผู้วิจัยต้องการศึกษาค้นคว้าอะไร

ข้อบกพร่อง ที่มักพบในการเขียนวัตถุประสงค์ของศึกษา

๑. ไม่จำแนกประเด็นวัตถุประสงค์เป็นข้อๆ

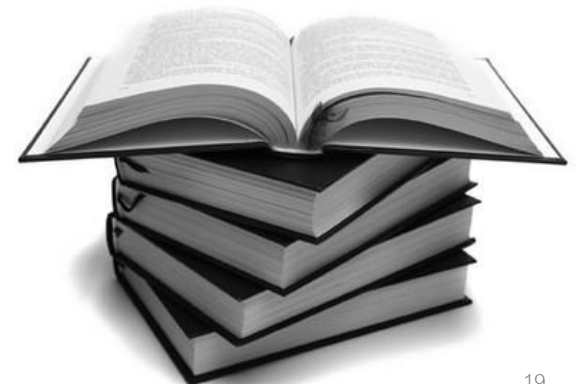
๒. ใช้คำเริ่มไม่ถูกต้อง

คำที่แสดงความมุ่งหมาย ได้แก่ คำว่า “**เพื่อ**” ใช้นำหน้าคำกริยาที่บอกวิธีศึกษา

เช่น **เพื่อ**วิเคราะห์.....

เพื่อศึกษา.....

เพื่อสำรวจและรวบรวม.....

ข้อบกพร่องที่มักพบในการเขียนวัตถุประสงค์ของศึกษา

๓. ตั้งเป็นประโยคคำถาม

วัตถุประสงค์ของการศึกษาควรตั้งเป็นประโยคบอกเล่าที่สมบูรณ์

ไม่ควรตั้งเป็นประโยคคำถาม

๔. ตั้งวัตถุประสงค์มากเกินไป

จำนวนข้อในวัตถุประสงค์ควรกำหนดให้เหมาะสม

แต่ละข้อมีน้ำหนัก ความกว้าง และความลึกของเนื้อหาสาระที่ใกล้เคียงกัน

จำนวนข้อของวัตถุประสงค์

= จำนวนบทของรายงานวิชาการเฉพาะที่กล่าวถึงองค์ความรู้จากการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษา

- ★ บอกถึงขอบเขตของการทำรายงานว่า
การทำรายงานครั้งนี้เกี่ยวข้องกับหรือครอบคลุมอะไรบ้าง
ศึกษาละเอียดเพียงใด จะศึกษาบางส่วน หรือศึกษาทุกแง่มุม
- ★ บอกให้ทราบถึงแนวทางของการศึกษาค้นคว้า
เช่น ข้อมูลหรือประชากรที่ศึกษาได้แก่อะไรหรือเป็นใคร
มีจำนวนมากน้อยเพียงใด
ศึกษาในช่วงระยะเวลาใด เป็นต้น
- ★ การเรียบเรียงขอบเขตของการศึกษาต้องชัดเจน
ครอบคลุมเงื่อนไขต่างๆที่ผู้ทำรายงานกำหนดไว้

ขอบเขตของการศึกษา

กรอบของแหล่งข้อมูลและตัวข้อมูลที่ผู้ศึกษาตั้งใจจะศึกษา เช่น

- ★ ประชากรที่ศึกษา
- ★ ระยะเวลาที่ศึกษา
- ★ ขอบเขตของเนื้อหา
- ★ พื้นที่ที่ศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษา

★ บอกขั้นตอนในการทำรายงานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ

- ได้แก่
- การศึกษาค้นคว้าข้อมูลทุกประเภทที่เกี่ยวข้อง
 - การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - การนำข้อมูลมาศึกษาและวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
 - การสรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะจากการทำรายงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (จากการศึกษา)

- ★ บอกผลลัพธ์ที่จะได้จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ทำรายงาน
- ★ ประโยชน์ที่ได้จะสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ข้อตกลงอื่นๆ ของการทำรายงาน (ถ้ามี)

นิยามศัพท์ (นิยามศัพท์เฉพาะ)

★ การให้ความหมายของคำหรือประโยคที่ปรากฏในรายงาน เพื่อให้การสื่อสารความหมายระหว่างผู้ทำรายงานและผู้อ่านเกิดความเข้าใจตรงกัน

★ คำที่ต้องให้นิยามศัพท์ ได้แก่

คำที่มีความหมายเฉพาะ คำศัพท์ทางด้านวิชาการในแต่ละสาขา

คำคลุมเครือ คำที่มีความหมายไม่ชัดเจนกำกวม

คำที่มีความหมายในลักษณะแตกต่างไปจากคำสามัญที่ใช้กันอยู่ทั่วไป

★ คำที่มีความหมายชัดเจนมีความสมบูรณ์ในตัวเองหรือเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้ว ไม่ต้องให้นิยามศัพท์ เช่น บิดา ภรรยา โรงเรียน หนังสือ

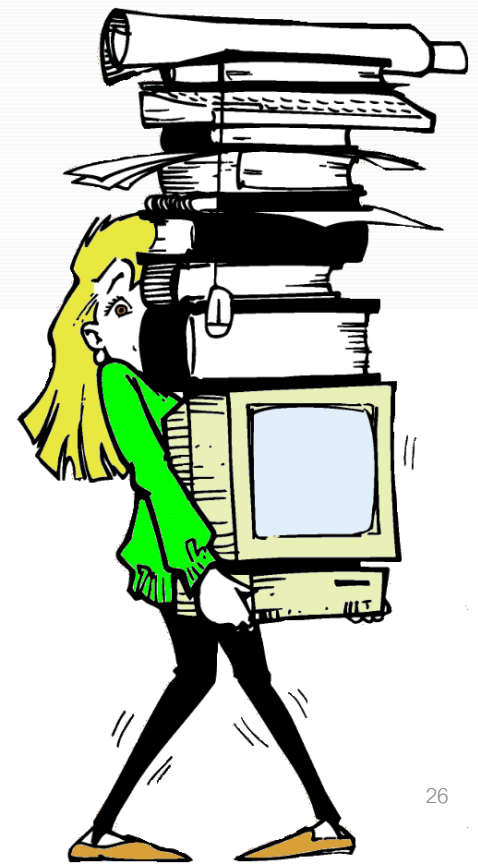
ข้อตกลงอื่นๆ ของการทำรายงาน (ถ้ามี)

ข้อตกลงเบื้องต้น

★ ข้อความที่นักศึกษาตั้งขึ้นเองเพื่อให้ผู้อ่านยอมรับไว้ล่วงหน้าว่า ผู้ทำรายงาน มีแนวความคิด ใช้ทฤษฎี หรือหลักการอย่างไร รวมทั้งมีเงื่อนไขอย่างใดบ้างในการทำรายงาน

เช่น เครื่องหมายที่ใช้ในการศึกษา

อักษรย่อที่ใช้ในการศึกษา

ตัวอย่างการเรียบเรียงบทนำ หัวข้อรายงาน

“สำนวนที่ใช้ในวงการบินมาจาก
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยปี พ.ศ. ๒๕๕๑”

บริษัท
สยามวิสิ
บริษัท
สยามวิสิ

แหวนห้า

เตสิพิวส์

บพบริษัท
บพ.จำหน่ายมากที่สุดของประเทศไทย

เริ่มเขียนจากเรื่องสำคัญที่มี
ลักษณะเป็นเรื่องกว้างๆ
เป็นสิ่งที่เห็นจริงแล้ว
เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง

ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่มีความสำคัญยิ่งที่คนไทยทุกคนต้องรักษาไว้ แต่สถานการณ์ต่างๆ ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงที่ดีจะนำความเจริญงอกงามมาสู่ภาษา และในทางตรงข้ามการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ดีย่อมนำความเสียหายมาสู่ภาษาได้เช่นกัน

ปัจจุบันการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์รายวันเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะ เนื้อหาที่เกี่ยวกับศิลปินและงานบันเทิงที่ผู้เขียนมีกลวิธีต่างๆ ที่จะทำให้น่าสนใจมีความสนุกสนาน เพลิิดเพลิน เพื่อดึงดูดความสนใจจนทำให้ข่าวบันเทิงเป็นที่นิยมในหมู่ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั่วไป

เขียนโยงไปสู่ประเด็นปัญหา

เขียนโยงไปสู่ประเด็นปัญหา

การเลือกใช้สำนวนภาษาในการนำเสนอมีทั้งภาษาที่สื่อความหมายโดยตรงและไม่ตรงตามรากศัพท์ การเลือกใช้ภาษาที่มีความหมายไม่ตรงตามรากศัพท์นั้นผู้อ่านต้องตีความเองว่าผู้เขียนต้องการสื่อความหมายอะไร ซึ่งการเลือกใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าวนับว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการดึงดูดความสนใจและทำให้เนื้อหาที่นำเสนอมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น ลักษณะภาษาดังกล่าวนี้เรียกว่า “สำนวน” ดังที่ ไชลสิริ ปราโมช ณ อยุธยา (๒๕๓๔, น.๔) ได้ให้ความหมายของสำนวนไว้ว่า หมายถึง “ถ้อยคำที่มีได้มีความหมายตรงไปตรงมาตามตัวอักษรหรือแปลตามรากศัพท์ แต่เป็นถ้อยคำที่มีความหมายเป็นอย่างอื่น คือ เป็นชั้นเชิงชวนให้คิด ซึ่งอาจจะเป็นในเชิงเปรียบเทียบหรืออุปมาอุปไมย”

มีข้อมูลและหลักฐานประกอบเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ

มีข้อมูลและหลักฐานประกอบเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นพบว่า ภาษาที่ใช้ในวงการบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีการใช้สำนวนที่มีลักษณะหลากหลายและแปลกไปจากการใช้ตามปกติ เพื่อสื่อเรื่องราวให้ผู้อ่านเกิดความสนใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น ซึ่งสำนวนดังกล่าวเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาอย่างหนึ่งที่น่าสนใจในภาษาไทยปัจจุบัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้ทำรายงานจึงสนใจที่จะนำสำนวนที่ใช้ในวงการบันเทิงจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมาศึกษา เพื่อให้เห็นลักษณะการใช้สำนวนในวงการบันเทิง

การศึกษาสำนวนในวงการบันเทิงนี้ นอกจากจะทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของสำนวนในวงการบันเทิง ลักษณะของสำนวนเฉพาะกลุ่มแล้วยังเท่ากับเป็นการขยายการศึกษาค้นคว้าเรื่องภาษาไทยปัจจุบันให้กว้างขวางยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

ชี้ให้เห็นมีความจำเป็นต้องศึกษา

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๑. เพื่อศึกษาลักษณะและความหมายของสำนวนภาษาที่ใช้ในวงการบันเทิงจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
๒. เพื่อศึกษาวิธีการสร้างส่วนประกอบของสำนวนภาษาที่ใช้ในวงการบันเทิงจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

๑.๓ ขอบเขตของการศึกษา

๑. ศึกษาและวิเคราะห์สำนวนในวงการบันเทิงเฉพาะประเด็นวิธีการสร้างสำนวน ส่วนประกอบของสำนวน และความหมายของสำนวน

๒. ศึกษาสำนวนที่ปรากฏในข่าว บทความ และคอลัมน์บันเทิงต่างๆ ในหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเท่านั้น ไม่รวมภาษาที่ใช้โฆษณาภาพยนตร์ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวัน หรือข่าว บทความ คอลัมน์ต่างๆ ในนิตยสาร แผ่นโฆษณา วิทยุ โทรทัศน์ หรือจากอินเทอร์เน็ต

๓. ศึกษาสำนวนที่ใช้ในวงการบันเทิงจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในปี พ.ศ.๒๕๕๑ โดยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ซึ่งจำหน่ายตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ หนังสือพิมพ์ที่ใช้เก็บข้อมูล จำนวน ๔ รายชื่อ เฉพาะฉบับประจำวันเสาร์และอาทิตย์ดังนี้

๑. ไทยรัฐ

๒. เดลินิวส์

๓. แนวหน้า

๔. สยามรัฐ

๑.๔ วิธีดำเนินการศึกษา

๑. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสำนวน
๒. เก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องสำนวนที่ใช้ในวงการบินจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
๓. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และจัดกลุ่ม
๔. นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความหลากหลายของสำนวนที่ปรากฏในวงการบิน และวิเคราะห์วิธีการสร้าง ส่วนประกอบ และความหมายของสำนวนในวงการบิน
๕. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้ทราบวิธีการสร้าง ส่วนประกอบ และความหมายของสำนวนที่ใช้ในวงการบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
๒. ทำให้เห็นลักษณะภาษาเฉพาะกลุ่มอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งนับเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในภาษาไทยปัจจุบัน
๓. เป็นการรวบรวมและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสำนวนเฉพาะกลุ่มที่ใช้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งไว้เป็นหลักฐาน เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องสำนวนต่อไป

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะ

วงการบันเทิง หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับงานในอาชีพบันเทิงทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นดนตรี เพลง ละครโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ โฆษณา ภาพยนตร์ รายการวิทยุ วรรณกรรม ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งผู้ที่มีส่วนร่วม อันได้แก่ ดารา นักร้อง ผู้กำกับ ผู้ควบคุมการสร้าง ผู้จัด ตลอดจนการเสนอข่าว การวิจารณ์ บทความ การตอบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานบันเทิงและผู้ที่มีส่วนร่วมทั้งหมด

สำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่มีได้มีความหมายตรงไปตรงมาตามตัวอักษร หรือแปลตามรากศัพท์ แต่เป็นถ้อยคำที่มีความหมายเป็นชั้นเชิงชวนให้คิด หรืออาจจะเป็นในเชิงเปรียบเทียบก็ได้ ทั้งนี้สำนวนที่ศึกษาอาจจะกลายมาเป็น ศัพท์เฉพาะวงการในภายหลังได้ ในที่นี้ผู้วิจัยได้รวมคำพังเพยและสุภาษิตเข้าไว้ด้วย

๑.๗ ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. ข้อความที่เป็นตัวอย่างซึ่งคัดลอกมาจากหนังสือพิมพ์จะคงตัวสะกด การันต์ และเครื่องหมายต่างๆ ไว้เช่นที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ บางครั้ง คำเดียวกันจึงอาจเขียนต่างกัน

๒. เครื่องหมายที่ใช้ในการศึกษามีดังต่อไปนี้

๒.๑ เครื่องหมาย + ใช้เชื่อมหน่วยคำในเรื่องส่วนประกอบคำ วลี และประโยค

๒.๒ เครื่องหมาย “ ” หรือเครื่องหมายอัญประกาศ จะใช้เขียน คร่อมคำหรือข้อความ เพื่อเน้นความนั้นให้เด่นชัดขึ้น

๒.๓ เครื่องหมาย _____ จะใช้เพื่อเน้นคำหรือข้อความ

๑.๗ ข้อตกลงเบื้องต้น

๓. อักษรย่อที่ใช้ในการศึกษามีดังนี้

๓.๑ เดือนมกราคม ย่อว่า ม.ค.

๓.๒ เดือนกุมภาพันธ์ ย่อว่า ก.พ.

.....

๓.๑๒ เดือนธันวาคม ย่อว่า ธ.ค.

๓.๑๓ พุทธศักราช ๒๕๕๑ ย่อว่า ๕๑

๓.๑๔ หน้า ย่อว่า น.

การเรียงเรียงเนื้อหา

องค์ประกอบของเนื้อหา

๑. ความรู้หรือทฤษฎี
๒. การวิเคราะห์หรือการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน
รายงานวิชาการ
๓. หลักฐาน

ความรู้หรือทฤษฎี

ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ผู้ทำรายงานวิชาการเลือกนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์

ผู้ทำรายงานอาจนำความรู้หรือทฤษฎีมากกว่า ๑ ทฤษฎีมาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ และเมื่อนำความรู้หรือแนวคิดทฤษฎีใดมาใช้แล้ว ก็ควรอ้างอิงชื่อเจ้าของความรู้หรือทฤษฎีดังกล่าวด้วย

แยกบทหรือหัวข้อออกไปจากส่วนที่เป็นการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นของผู้ทำรายงาน หรือนำเสนอไปพร้อมกับส่วนที่เป็นการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นก็ได้

การวิเคราะห์หรือการแสดงความคิดเห็น ของผู้เขียนรายงานวิชาการ

ส่วนนี้เป็นส่วนที่ผู้ทำรายงานจะได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลตามความรู้
หรือทฤษฎีที่เลือกใช้ และอาจมีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผล
การวิเคราะห์ดังกล่าวด้วย

หลักฐาน

ทำให้ส่วนการวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นมีความชัดเจน
และสามารถพิสูจน์ได้

อาจนำเสนอ“หลักฐาน”ในรูปของข้อมูลที่เป็นตัวอย่างหรือ
ค่าทางสถิติก็ได้

วิธีการเรียบเรียงเนื้อหา

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความรู้หรือทฤษฎีแล้ว ผู้ทำรายงานควรยกหลักฐานเพื่อทำให้การวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นของตนมีความชัดเจนและน่าเชื่อถือ

ใช้ภาษาที่ถูกต้องในการเรียบเรียงผลการวิเคราะห์ ผู้เขียนรายงานควรคำนึงถึงหลักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง กล่าวคือควรใช้ภาษาระดับแบบแผน และเลือกใช้คำหรือถ้อยคำที่สื่อความหมายตรงไปตรงมา สั้นกะทัดรัด แต่ชัดเจน

การอ้างอิงข้อมูลในการเรียบเรียงเนื้อหารายงานวิชาการ

ผู้ทำรายงานต้องอ้างอิงข้อมูลที่ค้นคว้ามาได้ให้สัมพันธ์กันในแต่ละ
หัวข้อตามที่ต้องการ

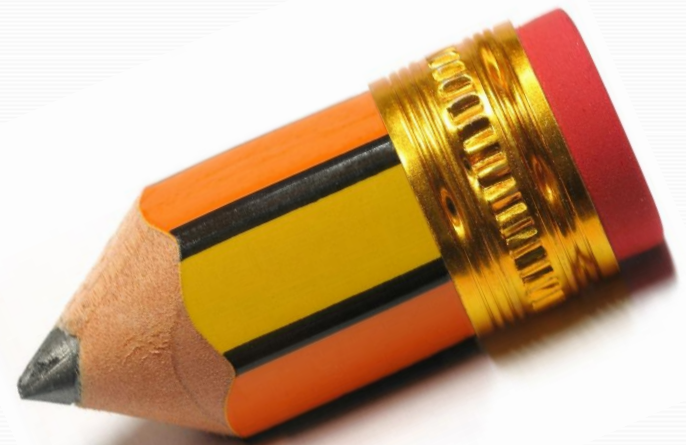
ข้อมูลที่นำมาอ้างอิงอาจใช้วิธีประมวลความคิดของผู้เขียนเอกสารที่
นำมาอ้างอิงโดยการสรุปความ หรืออาจใช้วิธีคัดลอกข้อความจากเอกสาร
หรือคำพูดของบุคคลอื่นโดยตรงไม่เปลี่ยนแปลง (อัญภาษาหรือ
อัญพจน์)

วิธีการเรียบเรียงเนื้อหา : หัวข้อความหมาย

๑. เกริ่นนำก่อนแสดงความหมาย

- คำว่า “.....” มีผู้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้
- ความหมายของ “.....” ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้
- มีผู้ให้นิยามความหมายของคำว่า “.....” ดังต่อไปนี้

วิธีการเรียงเรียงเนื้อหา : หัวข้อความหมาย

๒. แสดงความหมายจากเอกสารที่ค้นคว้ามา

ใช้วิธีการคัดลอก

(ใช้การเขียนอัญประกาศหรืออัญพจน์)

แสดงการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

- ชื่อ นามสกุล ผู้เขียน (ปีพิมพ์, น.เลขหน้า) ให้ความหมาย / ให้นิยามของคำว่า.....ไว้ว่า “ข้อความที่คัดลอกมา”
- ชื่อ นามสกุล ผู้เขียน ให้ความหมาย / ให้นิยามของ.....ไว้ว่า “ข้อความที่คัดลอกมา” (ชื่อ นามสกุล ผู้เขียน, ปีพิมพ์, น.เลขหน้า)

อัญประภาษาหรืออัญพจน์

ข้อความที่คัดลอกมาจากเอกสารหรือคำพูดของผู้อื่นโดยตรง
คือ **ไม่เปลี่ยนแปลงข้อความ** ซึ่งเป็นข้อความสำคัญหรือสนับสนุน
ความคิดของผู้เขียนรายงานให้หนักแน่น น่าเชื่อถือ

หลักเกณฑ์การเขียนอัญประกาศหรืออัญพจน์

การคัดลอกต้องให้เหมือนต้นฉบับทุกตัว

ถ้าต้องการละข้อความที่คัดลอกบางส่วนให้พิมพ์เครื่องหมายจุดสามจุด โดยเว้นระยะ ๑ ช่องตัวอักษรระหว่างจุด (. . .) แทนข้อความที่ละ แล้วจึงคัดลอกข้อความที่ต้องการต่อไป

ข้อความที่คัดลอกมาจาก ความยาวไม่เกิน ๓ บรรทัด

ให้เขียนต่อจากข้อความที่นำมาโดยไม่ต้องย่อหน้าหรือขึ้นบรรทัดใหม่ แต่ใส่เครื่องหมายอัญประกาศคู่ (“...”) คร่อมข้อความนั้น

ถ้าในข้อความที่คัดลอกมานั้นมีข้อความที่คัดลอกซ้อนอยู่ด้วย ให้ใส่เครื่องหมายอัญประกาศเดี่ยว (‘...’) คร่อมข้อความคัดลอกที่ซ้อนอยู่ เช่น “..... ‘.....’”

ตัวอย่างอัณฺพจน์ที่มีความยาวไม่เกิน ๓ บรรทัด

ประทีป วาทิกทินกร (๒๕๒๔, น.๑๓) ให้ความหมายของสารคดีไว้ว่า “สารคดี หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหาสาระในอันที่จะให้ความรู้ความคิดและอาจให้ความบันเทิงทางด้านภูมิปัญญาไปด้วย”

ประทีป วาทิกทินกร ให้ความหมายของสารคดีไว้ว่า “สารคดี หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหาสาระในอันที่จะให้ความรู้ความคิดและอาจให้ความบันเทิงทางด้านภูมิปัญญาไปด้วย” (ประทีป วาทิกทินกร, ๒๕๒๔, น.๑๓)

ข้อความที่คัดลอกมา มี ความยาวเกิน ๓ บรรทัด

ให้ขึ้นบรรทัดใหม่และย่อหน้าเข้ามา ๐.๘ นิ้ว หรือ ๒ เซนติเมตร โดยไม่ต้องมีเครื่องหมายอัฒภาคกำกับ

ในกรณีที่มีย่อหน้าภายในอัญประกาศหรืออัญพจน์ ก็ให้ย่อหน้าเข้ามาอีก ๐.๓ นิ้ว หรือ ๐.๘ เซนติเมตรทุกย่อหน้า

ตัวอย่างอัญพจน์ที่มี ความยาวเกิน ๓ บรรทัด

มีผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “สารคดี” ไว้หลากหลาย
ดังนี้

หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ (๒๕๑๘, น.๑๐) ให้ความหมายของ
สารคดีว่า

สารคดีตามนัยแห่งความหมายก็คือวรรณกรรมที่ให้ความรู้หรือ
ความคิดเห็นที่เป็นคุณประโยชน์ แต่หนังสือสารคดีบางเรื่องถึงแม้ว่า
ผู้เขียนจะเจตนาให้ความรู้ แต่สำนวนภาษาและกลวิธีในการเสนอ
ความรู้และความคิดเห็นนั้นมีมาตรฐานเยี่ยมยิ่งจึงให้ความบันเทิงแก่
ผู้อ่านไปด้วย อย่างไรก็ตามหนังสือสารคดีเป็นวรรณกรรมที่ผู้แต่ง
เจตนาให้ผู้อ่านใช้สติปัญญา มิได้มุ่งจะให้ใช้อารมณ์

วิธีการเรียบเรียงเนื้อหา : หัวข้อความหมาย

๓. สรุปความหมายจากเอกสารที่ค้นคว้ามา

สรุปให้ชัดเจนและครอบคลุม

- จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดอาจสรุปได้ว่า “.....”
หมายถึง.....

ความหมายของสำนวน

เขียนเกริ่นนำ

ความหมายของสำนวนได้มีผู้ให้จำกัดความไว้ดังนี้

ไซลิริ ปราโมช ณ อยุธยา (๒๕๓๔, น.๔) ให้ความหมายของสำนวนไว้ว่า “ถ้อยคำที่มีได้มีความหมายตรงไปตรงมาตามตัวอักษรหรือแปลตามรากศัพท์ แต่เป็นถ้อยคำที่มีความหมายเป็นอย่างอื่นคือ เป็นชั้นเชิงชวนให้คิด ซึ่งอาจจะเป็นในเชิงเปรียบเทียบหรืออุปมาอุปมัย”

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒ (๒๕๔๖, น.๘๓๕) ให้ความหมายของสำนวนไว้ว่า

แสดงความหมายจากเอกสารที่ค้นคว้ามา

หมายถึงถ้อยคำที่เรียบเรียง, โวหาร, บางทีก็ใช้ว่าสำนวนโวหาร; ถ้อยคำหรือ ข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านานแล้วมีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่, ถ้อยคำที่แสดงออกมาเป็นข้อความพิเศษเฉพาะภาษาหนึ่งๆ ; ลักษณะนามใช้เรียกข้อความหรือบทประพันธ์รายหนึ่ง

กาญจนาศพันธ์ (๒๕๓๘, น.๑) ให้ความหมายของสำนวนไว้ว่า “สำนวนเป็นคำพูดของมนุษย์ไม่ว่าชาติใดภาษาใด แยกออกเป็นกว้างๆเป็นสองอย่างอย่างหนึ่งคือพูดตรงไปตรงมาตามภาษาธรรมดา...หรือบางทีคิดแล้วเข้าใจเป็นอย่างอื่นได้ คำพูดที่เป็นชั้นเชิงนี้เราเรียกว่า ‘สำนวน’”

สรุปความหมาย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดอาจสรุปได้ว่า สำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่ไม่ได้มีความหมายตรงไปตรงมา แต่ต้องอาศัยการตีความและส่วนใหญ่มักเป็นความหมายในเชิงเปรียบเทียบ

ความหมายของสำนวนในวงการบันเทิงแบบเปรียบเทียบ

สำนวนที่มีความหมายเปรียบเทียบ หมายถึง สำนวนที่ผู้เขียนนำสิ่งต่างๆ มาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ต้องการนำเสนอ เพื่อสื่อความหมายที่ต้องการและเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ความหมายเปรียบเทียบนี้ เพียรศิริ วงศ์วิภาณนท์ (๒๕๒๑, น.๒๑) ได้กล่าวว่า *เป็นลักษณะความหมายประจำรูปของคำประเภทหนึ่ง หมายถึง ความหมายของคำที่เกิดจากการนำคำไปใช้เรียก หรือหมายถึงสิ่งซึ่งมีลักษณะอันเปรียบได้เหมือนความหมายแก่นของคำ*

*วิธีประมวลความคิดของผู้เขียนเอกสารที่นำมา
อ้างอิงโดยการสรุปความ*

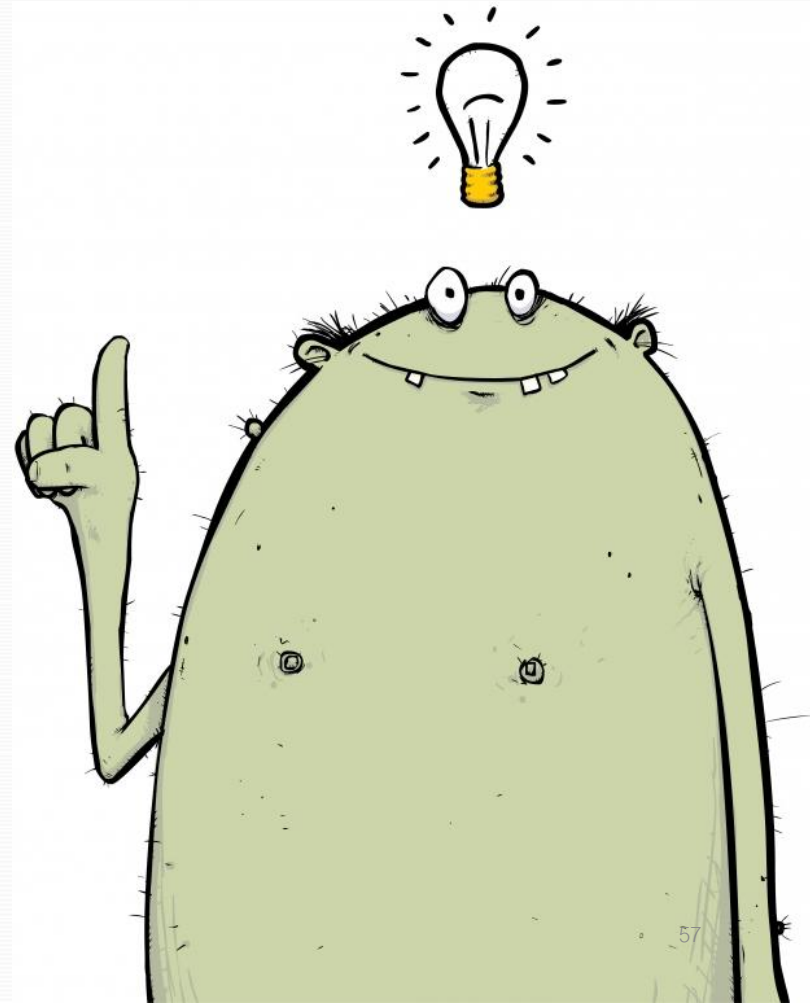

การเรียบเรียงบทสรุป

เนื้อหาของบทสรุป

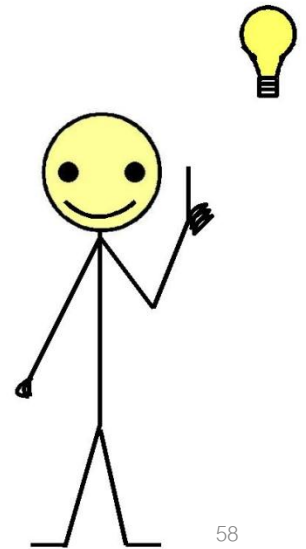
๑. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

๒. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

- ★ สรุปสาระสำคัญทั้งหมดที่ทำมาตั้งแต่วัตถุประสงค์ ขอบเขต การศึกษา และผลของการศึกษา
- ★ เรียบเรียงเนื้อหาไปตามลำดับแต่ละประเด็น
- ★ ผลของการศึกษาถ้ามีหลายข้ออาจแยกเป็นแต่ละข้อให้ชัดเจน
- ★ ควรแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเป็นการอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าที่ได้เพื่อให้แง่คิดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านรายงานด้วย

บทที่ ๔

สรุปผลการศึกษาค้นคว้าและข้อเสนอแนะ

๔.๑ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาสำนวนที่ใช้ในวงการบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปี พ.ศ.๒๕๕๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะสำนวนที่ใช้ในวงการบันเทิง ในด้านส่วนประกอบของสำนวน วิธีการสร้างส่วนประกอบของสำนวน และความหมายของสำนวน โดยมีขอบเขตการศึกษาจากหนังสือพิมพ์ จำนวน ๔ รายชื่อ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ แนวหน้า และสยามรัฐ ได้ ผลการศึกษา ดังนี้

๗.๑.๑ ส่วนประกอบของสำนวนที่ใช้ในวงการบันเทิง

จากการศึกษาสำนวนที่ใช้ในวงการบันเทิงมีส่วนประกอบ ๓ แบบ คือ

๗.๑.๑.๑ สำนวนที่มีส่วนประกอบเป็นคำ สำนวนประเภทนี้สามารถจำแนกได้เป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๗.๑.๑.๑.๑

๗.๑.๑.๑.๒

จากผลการศึกษาเรื่องส่วนประกอบของสำนวนที่ใช้ในวงการบันเทิง พบว่าสำนวนที่มีส่วนประกอบเป็นวลีพบมากที่สุด คือ ... สำนวน คิดเป็นร้อยละ ... รองลงมาคือสำนวนที่เป็นคำ พบจำนวน ... สำนวน คิดเป็นร้อยละ ... และที่พบน้อยที่สุดคือสำนวนที่มีส่วนประกอบเป็นประโยคพบจำนวน ... สำนวน คิดเป็นร้อยละ ...

ผลการศึกษาที่ได้จะเห็นได้ชัดเจนว่า จำนวนที่ปรากฏในวงการบันเทิง ส่วนใหญ่จะเป็นจำนวนที่มีขนาดสั้น เน้นที่การสื่อความหมายเป็นสำคัญ จำนวนที่มีลักษณะเป็นคำคล้องจอง และเน้นเสียงไพเราะพบจำนวนน้อย จำนวนประเภทนี้ส่วนใหญ่มาจากการเปลี่ยนแปลงจำนวนเดิม

ผลการศึกษาเรื่องส่วนประกอบของจำนวนนี้ พบว่าจำนวนในวงการบันเทิง มีลักษณะเช่นเดียวกับจำนวนในภาษาไทยทั่วไป จำนวนใหม่ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวัน และจำนวนเฉพาะวงการต่างๆ ทำให้ได้ข้อสรุปว่าจำนวนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดหรือวงการใดจะมีส่วนประกอบเป็นคำ วลี และประโยค แต่ส่วนประกอบใดจะมีการใช้มากกว่ากันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และวงการนั้นๆ

ข้อเสนอแนะ

★ ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป

★ การเสนอแนะต้องเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องและอยู่ในขอบข่ายของเรื่องที่ศึกษาค้นคว้า โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้าเป็นหลัก ไม่เสนอแนะลอยๆ

★ กรณีเสนอแนะให้นำไปใช้ ควรให้ปฏิบัติได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม

กรณีเสนอแนะให้ศึกษาค้นคว้าต่อไปควรเป็นการต่อยอดเพิ่มเติมจากงานที่ได้ศึกษาไว้แล้ว

การเขียนข้อเสนอแนะ

★ ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

เป็นการเสนอแนะให้ผู้อ่านทราบวิธีการใช้ประโยชน์หรือการประยุกต์ใช้ประโยชน์ผลการทำรายงานที่ได้มาทั้งหมด ทั้งในแนวนโยบายและในเชิงปฏิบัติ

★ ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป

เป็นการเสนอแนะหัวข้อหรือประเด็นรายงานอื่นๆ ให้ผู้อ่านหรือผู้ที่สนใจหัวข้อรายงานที่คล้ายกับผู้ทำรายงานได้ทำแล้วในครั้งนี เป็น การช่วยให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นประเด็นที่ควรแก่การศึกษาต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้ได้ความรู้ที่สมบูรณ์มากขึ้นและต่อเนื่องจากรายงานที่ได้ทำไว้แล้วในครั้งนี

๗.๒ ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสำนวนที่ใช้ในวงการบันเทิง ผู้ทำรายงานเห็นว่า วงการบันเทิงมีการใช้สำนวนที่หลากหลาย นอกจากจะทำให้ได้ทราบลักษณะสำนวนที่ใช้ในวงการบันเทิง ได้เห็นปรากฏการณ์ทางภาษาเฉพาะกลุ่มในรูปแบบหนึ่ง ได้รวบรวมและบันทึกสำนวนเฉพาะกลุ่มในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (ปี พ.ศ.๒๕๕๑) ไว้แล้ว ยังมีความน่าสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติมในด้านอื่นๆ ต่อไป ดังนี้

๑. ควรมีการศึกษาสำนวนในวงการบันเทิงในด้านอื่น เช่น ศึกษาในเชิงสังคมวิทยา เพื่อดูลักษณะการเปลี่ยนแปลงของภาษาว่าเกิดจากปัจจัยใดบ้าง

๒. ควรมีการศึกษาสำนวนในวงการบันเทิงในสื่อประเภทอื่นที่นอกเหนือจากหนังสือพิมพ์รายวัน เช่น ทางวิทยุ ทางอินเทอร์เน็ต ทางโทรทัศน์ เป็นต้น อันจะทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อวงการภาษาไทย ทั้งจะทำให้เห็นลักษณะของสำนวนในวงการบันเทิงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๓. ควรมีการศึกษาสำนวนในวงการอื่นๆ เพื่อให้เห็นลักษณะสำนวนในวงการอื่นๆ โดยเฉพาะเช่นกัน รวมทั้งควรศึกษาให้เห็นความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องของสำนวนที่ใช้ในวงการต่างๆ ที่มีอยู่อย่างหลากหลาย อันจะทำให้ได้เห็นภาพรวมของสำนวนที่มีใช้อยู่ในภาษาไทยอย่างกว้างขวางด้วย

การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

เขียนแหล่งที่มาของอัญประกาศไว้ภายในวงเล็บและวางไว้
หลังอัญประกาศ

ระบุผู้แต่ง ปีพิมพ์ และเลขหน้า อยู่ในวงเล็บท้ายข้อความที่
อ้างอิง

การลงรายการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๑. กรณีอ้างอิงแหล่งที่มาทั้งหมดไว้ท้ายข้อความที่อ้างอิง
ให้เขียนอ้างอิงไว้ในวงเล็บต่อท้ายข้อความที่คัดลอกมา

รูปแบบ (ผู้แต่ง,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้า)

ตัวอย่าง (สุริยา รัตนกุล, ๒๕๒๗, น.๖๗)

(Romer, 2001, p.67)

กรณีชาวต่างประเทศใช้เฉพาะชื่อสกุล

การลงรายการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒. กรณีมีการระบุชื่อผู้แต่งอยู่ในเนื้อหา

เมื่อเขียนอ้างอิงต่อจากชื่อผู้แต่งดังกล่าว ไม่ต้องระบุชื่อผู้แต่งไว้ในวงเล็บที่เป็นการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

รูปแบบ ผู้แต่ง (ปีพิมพ์,/น.เลขหน้า)

ตัวอย่าง สุริยา รัตนกุล (๒๕๒๗, น.๖๗) ได้ศึกษาถึงxxxxxxxxxx

David Romer (2001, p.67) studiedxxxxxxxxxxxxxxxx

หลักเกณฑ์การเขียนรายการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๑. ผู้แต่งเป็นคนไทย

ผู้แต่ง (ทั่วไป)

ชื่อ/นามสกุล

มีฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์

ชื่อ,/ฐานันดรศักดิ์ หรือ บรรดาศักดิ์

มียศทหาร ตำรวจ ตำแหน่งวิชาการ คำเรียกทางวิชาชีพ

ชื่อ/นามสกุล

หลักเกณฑ์การเขียนรายการอ้างอิงผู้แต่งที่เป็นคนไทย

นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาชัยนาทนเรนทร

ชัยนาทนเรนทร, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา

พ.ต.อ.นพ.สามารถ ม่วงศิริ

สามารถ ม่วงศิริ

หลักเกณฑ์การเขียนรายการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒. ผู้แต่งเป็นคนต่างประเทศ

ชื่อสกุล

ฟีโล เทย์เลอร์ ฟาร์นสเวิร์ธ

ฟาร์นสเวิร์ธ

หลักเกณฑ์การเขียนรายการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๓. ผู้แต่ง เป็นพระภิกษุและพระภิกษุที่มีสมณศักดิ์

ก. พระภิกษุทั่วไป

พระ พระมหา ชื่อตัว ฉายานามหรือนามสกุล

พระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต

พระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต

หลักเกณฑ์การเขียนรายการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๓. ผู้แต่ง เป็นพระภิกษุและพระภิกษุที่มีสมณศักดิ์

ข. *พระภิกษุที่มีสมณศักดิ์*

สมณศักดิ์ (ชื่อตัว)

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)

หลักเกณฑ์การเขียนรายการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๔. ผู้แต่งใช้นามแฝง

นามแฝง

ทมยันตี

ทมยันตี

หลักเกณฑ์การเขียนรายการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

ปีพิมพ์

๑. มีปีพิมพ์

ชื่อผู้แต่ง, ปีพิมพ์

๒. ไม่ปรากฏปีพิมพ์ แต่มีปีลิขสิทธิ์

c2012 เขียนอ้างอิงเป็น 2012

๓. ไม่ปรากฏปีพิมพ์และไม่มีปีลิขสิทธิ์

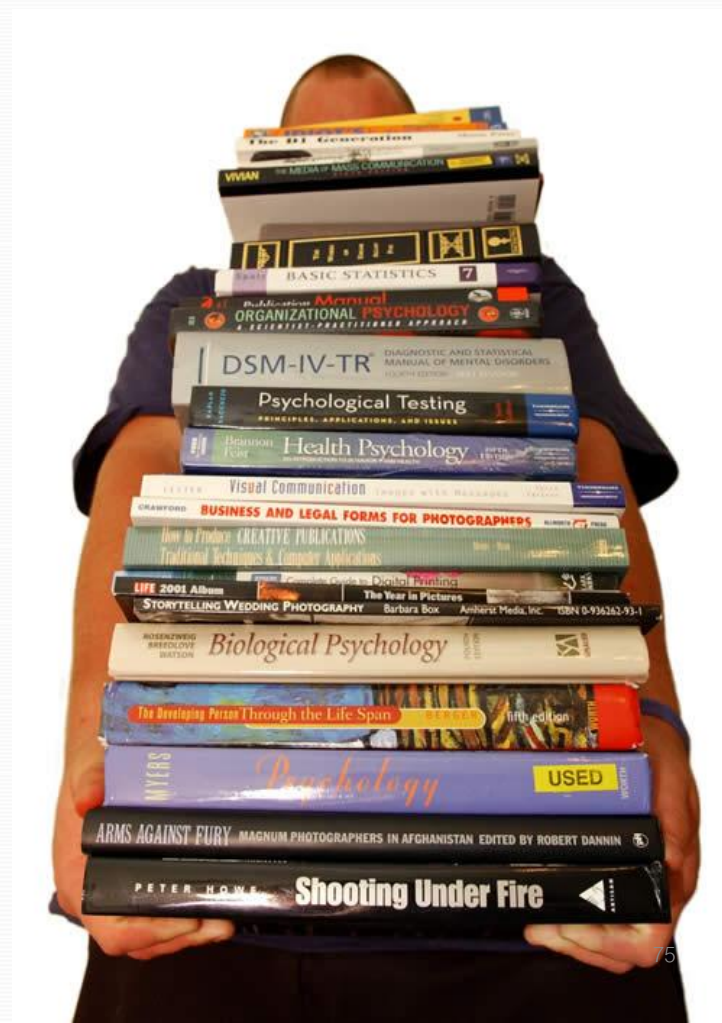
ม.ป.ป.

n.d.

๔. อยู่ระหว่างจัดพิมพ์

กำลังจัดพิมพ์

in press

หลักเกณฑ์การเขียนรายการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

เลขหน้า

๑. อ้างอิงเฉพาะหน้า

น.เลขหน้า

p.เลขหน้า pp.เลขหน้า – เลขหน้า

บทที่ x,/น.เลขหน้า

๒. อ้างอิงทั้งบท

บทที่ x chap.x

๓. อ้างอิงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ไม่ระบุหน้า ย่อหน้าที่ x ¶ หรือ para x

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒.๒.๑ การอ้างอิงเอกสารหนึ่งเรื่องที่มีผู้แต่งคนเดียว

คนไทย

(ชื่อ นามสกุล, /ปีที่พิมพ์, /น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(สุรียา รัตนกุล, ๒๕๒๗, น.๖๗)

คนต่างประเทศ

(นามสกุล, /ปีที่พิมพ์, /น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(David, 1958, p.67)

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒.๒.๒.๑ การอ้างอิงเอกสารหนึ่งเรื่องที่มีผู้แต่ง ๒ คน

(ชื่อผู้แต่งคนที่หนึ่ง/และ/ชื่อผู้แต่งคนที่สอง,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(สุขใจ น้ำพุด และ อนุชนาฏ เจริญจิตรกรรม, ๒๕๕๑, น.๑๗๙ - ๑๘๐)

(Finocchiaro & Brumfit, 1983, p.67)

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒.๒.๒.๒ การอ้างอิงเอกสารหนึ่งเรื่องที่มีผู้แต่ง ๓ - ๕ คน

การอ้างอิงครั้งแรก

(ชื่อผู้แต่งคนที่หนึ่ง,/ชื่อผู้แต่งคนที่สอง,/ชื่อผู้แต่งคนที่สาม,/และชื่อผู้แต่งคนสุดท้าย,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(นฤมิตร ลีวชนมงคล, สุภาพ แสงบุญไทย, และ ถาวร เก็จวิจิตร, ๒๕๒๗, น.๗๐)

(Warner, Marcia, & Kenneth, 1960, pp.80-81)

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒.๒.๒.๒ การอ้างอิงเอกสารหนึ่งเรื่องที่มีผู้แต่ง ๓ - ๕ คน

การอ้างอิงซ้ำ

(ชื่อผู้แต่งคนที่หนึ่ง และคณะ,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(ชื่อผู้แต่งคนที่หนึ่ง และคนอื่นๆ,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(นฤมิตร ลีวชนมงคล และคณะ, ๒๕๒๗, น.๙๕)

(นฤมิตร ลีวชนมงคล และคนอื่นๆ, ๒๕๒๗, น.๙๕)

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒.๒.๒.๒ การอ้างอิงเอกสารหนึ่งเรื่องที่มีผู้แต่ง ๓ - ๕ คน

กรณีใช้แล้วซ้ำกับงานชิ้นอื่น

(ชื่อผู้แต่งคนที่หนึ่ง, ชื่อผู้แต่งคนอื่นๆ มา และคณะ,/ปีพิมพ์,/ น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(ชื่อผู้แต่งคนที่หนึ่ง, ชื่อผู้แต่งคนอื่นๆ มา และคนอื่นๆ,/ปีพิมพ์,/ น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(กนก ทวีทรัพย์ล้าน, นवलอนงค์ คุภักดี และคณะ, ๒๕๓๕, น.๓๖ - ๓๗)

(กนก ทวีทรัพย์ล้าน, ชุติมา มีสรรสกุล และคณะ, ๒๕๓๕, น.๑๑๐)

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒.๒.๓ การอ้างอิงเอกสารหนึ่งเรื่องที่มีผู้แต่ง ๒ คนขึ้นไป

(ชื่อผู้แต่งคนที่หนึ่ง/และคณะ,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(ชื่อผู้แต่งคนที่หนึ่ง/และคนอื่นๆ,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(นฤมิตร ลีวชนมงคล และคณะ, ๒๕๒๗, น.๙๕)

(นฤมิตร ลีวชนมงคล และคนอื่นๆ, ๒๕๒๗, น.๙๕)

(Warner et al., 1960, pp.74-75)

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒.๒.๔ การอ้างอิงเอกสารที่ผู้แต่งเป็นนิติบุคคล

(หน่วยงานใหญ่,/หน่วยงานย่อย,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์, ๒๕๕๒, น.๒๐)

(ชื่อหน่วยงานระดับกรม,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(กรมศิลปากร, ๒๕๕๐, น.๒๘)

(ชื่อหน่วยงานหลัก,/ชื่อคณะกรรมการ,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(กรมประชาสัมพันธ์, คณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานพัฒนา
ชาวเขา, ๒๕๒๒, น.๑๖)

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒.๒.๕ การอ้างอิงเอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

ก. มีบรรณาธิการ หรือผู้รวบรวม หรือผู้เรียบเรียง
(ชื่อบรรณาธิการ,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

ข. ไม่มีบรรณาธิการ หรือผู้รวบรวม
(ชื่อเรื่อง,/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

(“ชื่อบทความหรือชื่อบท,”/ปีพิมพ์,/น.เลขหน้าที่อ้างอิง)

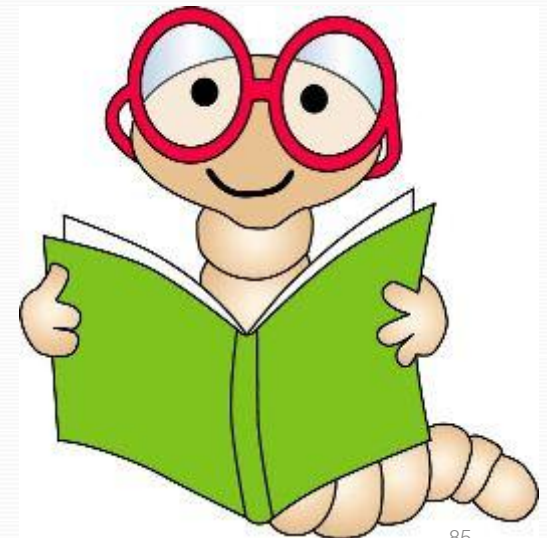
วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒.๒.๘ การอ้างอิงการสื่อสารระหว่างบุคคล

(ผู้ให้ข้อมูล,/ประเภทของการสื่อสาร,/วัน/เดือน/ปีที่ให้ข้อมูล)

ผู้ให้ข้อมูล (ประเภทของการสื่อสาร,/วัน/เดือน/ปีที่ให้ข้อมูล)

ผู้ให้ข้อมูล, วันเดือนปีที่ให้ข้อมูล (ประเภทของการสื่อสาร) ผู้ให้ข้อมูล
และวันเดือนปีที่ให้ข้อมูล สามารถสลับที่กันได้

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

การลงประเภทของการสื่อสาร

จดหมาย	letter	บันทึก	memo
สัมภาษณ์	interview	บรรยาย	lecture
ปาฐกถา	speech	อภิปราย	discussion
การสนทนาทางโทรศัพท์		telephone conversation	
อีเมล	e-mail	ฯลฯ	etc.

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

การลงวันเดือนปีที่ให้ข้อมูล

การอ้างอิงภาษาไทย

ให้ลง วันที่ เดือน ปีพ.ศ. โดยไม่มีเครื่องหมายใดคั่น

(ดารา ภูมิวัฒน์, สัมภาษณ์, ๘ มกราคม ๒๕๕๒)

การอ้างอิงภาษาต่างประเทศ

ให้ลง เดือน วันที่, ปีพ.ศ. โดยมีเครื่องหมายจุลภาคคั่นระหว่างวันที่กับปี พ.ศ.

(Cassels, personal communication [e-mail], October 1, 2009)

วิธีการเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

๒.๒.๑๑ การอ้างอิงเอกสารหรือข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

(ชื่อผู้แต่งหรือชื่อเรื่อง,/ปีจัดทำล่าสุด(ถ้ามี),/ย่อหน้าที่อ้างอิง(ถ้ามี))

(ดรุณี ไพศาลพาณิชย์กุล, ๒๕๕๒)

(ทวิวัฒน์ ปุณทริกวิวัฒน์, ๒๕๕๒)

(เศรษฐกิจพอเพียง, ๒๕๕๒)

